

at høre: Er det hr. Kristian Thulesen Dahl, eller er det hr. Erik Fabrin?

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg er enig med hr. Erik Fabrin.

Hvis man ser, hvad der er af detaljeringsregler på delområder i det kommunale system, regler om planlægning og meget andet, må man igen spørge: Jamen hvem vedtager det? Hvem har vedtaget det? Hvor er de mest regulerede områder overhovedet i det kommunale system? Det, vi gør med den nye kommunalreform, er, at vi forsøger at lukke op, give kommunerne en større myndighed og give dem en større kompetence.

Men jeg vil sige, at jeg forstår udmærket hr. Kristian Thulesen Dahl, når han siger, at der er en fuldstændig asymmetri i, at man siger, at man vil have ansvaret selv og selv vil beslutte, når man bagefter gør et medlem af Folketinget eller et parti i Folketinget eller en regering eller hele grupper i Folketinget ansvarlig for, hvordan der prioriteres i den enkelte kommune. Her har vi asymmetrien, og derfor siger jeg igen, at enten har man ansvaret lokalt, og så er der rammestyring – og jeg så gerne en endnu stærkere rammestyring end den, vi har i dag – eller også har kommunen ikke ansvar for at prioritere det, der ligger i den aftale, KL har indgået med regeringen, og så bevæger man sig mod detailstyring.

Men jeg forstår udmærket godt Dansk Folkeparti, som egentlig hele tiden har været udsat for at blive kritiseret: Jamen de penge, der er givet, duer ikke til noget som helst. Sådan lyder det, hvad enten der tales om ældredydelse eller penge til førtidspensionister: Uha, hvor er det forfærdeligt alt sammen. Men det er utroligt, at så mange alligevel godt kan se bagefter, at de penge måske hjælper grupper af borgere, som ikke har så meget.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Charlotte Fischer; sidste spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Ja, jeg takker for svaret, men så kan vi jo bare slå fast, at vi heller ikke kan risikere, at finansministeren og regeringen efterkommer det ønske, som Dansk Folkeparti har om at redefinere forholdet mellem stat og kommuner, så der bliver lagt en helt anderledes statsstyring ned over

kommunerne – en styring, som jo vil være en trussel mod det kommunale selvstyre, som jeg i forvejen synes vi slås rimelig hårdt for i denne forsamling. Jeg forventer, at det står rimelig klart.

Så vil jeg spørge: Når nu finansministeren erklærer sig enig med Erik Fabrin, kunne vi så ikke få en pejling af, hvor det er, skoen trykker helt konkret i dag? Vi som Folketing og specielt regeringen med sit parlamentariske grundlag har jo et ansvar for at se på, hvor vi kan gøre det lettere for kommunerne, gøre det mindre bureaukratisk og gøre det mindre snirklet. Det må jo være en af hovedopgaverne nu, også med det reformarbejde, som regeringen selv har sat i værk.

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Ja, og jeg synes bare, det er meget enkelt, hvis man ser på, hvem der har spurgt i dag, og hvad der er spurgt om: Hvad siger man til X-købing, hvad siger man til Y-købing, hvad siger regeringen til alle de kommuner? Budskabet er jo, at de gerne vil have detailstyring, fordi de ikke respekterer de fundamentale præmisser. For det første får de selvfølgelig de penge, der er aftalt, og for det andet ligger det i aftalen, at man kan fastholde serviceniveaet.

Den jagt på detailstyring mener jeg har sit udgangspunkt i det danske Folketing, og den er måske ført videre af visse borgmestre og kommunalpolitikere.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg er simpelt hen så glad for den store interesse, der er kommet mig til del fra en række af dem, der har taget ordet, og derfor bliver jeg bare nødt til lige at gøre finansministeren opmærksom på, at da jeg stod på talerstolen og besvarede spørgsmål, fik jeg faktisk det spørgsmål, om jeg er tilhænger af det kommunale selvstyre eller ikke er det.

KL 19.10

Jeg svarede, at jeg er tilhænger af det kommunale selvstyre, hvis kommunerne selv vil det kommunale selvstyre – altså hvis det ikke bare er flotte ord, men de reelt vil tage det kommunale selvstyre så alvorligt, at hvis der er et problem et eller andet sted, er det ikke bare et spørgsmål om hver eneste gang at sende aben ind til Folketinget og spørge, hvad Folketinget vil gøre ved det.